

The background image is a dark, atmospheric photograph of a wooden attic. A window in the distance allows light to stream in, creating a hazy, magical effect with visible dust particles. In the foreground, a large, open, old book lies on a wooden surface, surrounded by other papers and a closed wooden chest. The overall mood is mysterious and nostalgic.

DEBUT • BEGINNING

13

A WINTER MAGIC

A WINTER MAGIC

Ferdinando Frega

GILLETTE: ఒక శీతాకాలపు మాయ

ఇటలీ సరిహద్దుల్లోని ఒక వెచ్చని మధ్యధరా నగరం నాకు అరవై ఒక్క ఏళ్లు ఆశ్రయం ఇచ్చింది: తన నిజమైన కొలతను వెతుకుతున్న ఒక అశాంత శరీరం, అప్పటికే అమెరికాలో జీవిస్తున్న ఒక మనసు.

నా అమెరికా. జెండాను చూసిన ప్రతిసారీ నన్ను ఏడిపించేది, నా గుండె చప్పుడును అసాధ్యమైన రీతిలో వేగవంతం చేసేది. ఒకరోజు నాకు ఆశ్రయం ఇవ్వబోయేది, తన నేల లోతుల్లోకి నన్ను స్వాగతించడానికి ఎదురుచూస్తున్నది.

ఆ రోజే నాకు మా అత్తయ్య నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. మా తాతయ్య, నాయనమ్మ చనిపోయారని ఆమె చెప్పింది. వృద్ధాప్యం.

మా మధ్య మూడు వందల కిలోమీటర్ల దూరం, కానీ ఏదీ, ఎవరూ నన్ను ఆపలేకపోయేవారు. కారెక్కి నడిపాను. నాలుగు గంటల తర్వాత చేరుకున్నాను.

ఇల్లు మూసి ఉంది. ఒక పొరుగావిడ నన్ను చూడగానే పలకరించి, కాఫీకి లోపలికి రమ్మని ఆహ్వానించింది. కానీ నా సమయం అది కాదు.

ఇంటి తాళాలు ఎప్పుడూ నా దగ్గర ఉండేవి. ఇది Frega ల విలక్షణ లక్షణం: పరిష్కారం వెతకాల్సి రావడం కంటే సమస్యను ముందే నివారించడం ఎప్పుడూ మేలు. మేము అలాంటివాళ్లం.

నేను లోపలికి వెళ్లాను. ఇంటి వాసన, గదుల వాసన, బీరువాల వాసన, వంటగది వాసన ఇంకా నాకు తెలుస్తోంది, ఇంకా ఆ పొయ్యి – 1977 శీతాకాలంలో, నేను పన్నెండేళ్ల పిల్లవాడిగా ఉన్నప్పుడు నాకు తోడుగా ఉన్నది. వెళ్లిపోయినదంతా ఇక అక్కడ లేదు. కానీ జ్ఞాపకాలు ఇంకా అక్కడే ఉన్నాయి.

సహజ ప్రవృత్తి నన్ను అటక వైపు లాగింది.

రెండు చిన్న ఎలుకలు నన్ను పలకరించాయి. ఏమాత్రం భయపడలేదు. నా కోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టు, నన్ను దేనివైపో నడిపించాల్సి ఉన్నట్టు అక్కడ ఉన్నాయి.

అవి నన్ను ఒక అట్టపెట్టె దగ్గరికి తీసుకెళ్లాయి — మూసి ఉంది, దట్టమైన దుమ్ము పొరతో కప్పబడి.

కుతూహలం దాన్ని తెరవమని నన్ను నెట్టింది. ఆ రెండు ఎలుకలు ఒక పని పూర్తి చేసినట్టు సంతృప్తిగా కనిపించాయి.

లోపల, నాకు ఒక నోట్‌బుక్ దొరికింది.

ప్రత్యేకమైన చేతిరాత, అంతా పెద్ద అక్షరాలు, పొరపాటు పడలేనిది. అది మా నాన్నది.

ఒక కథ మీద ఒక తేదీ ఉంది: 21 ఫిబ్రవరి 1955. యాదృచ్ఛికంగా, సరిగ్గా నేను పుట్టిన రోజు — సంవత్సరం మాత్రమే వేరు. నేను ప్రపంచంలోకి రావడానికి పదేళ్ల ముందు ఆయన ఆ వాక్యాలు రాశారు.

ఆయన దేవుడికి రాస్తున్నారు.

ఆయన ఒక కుటుంబం, ఒక భార్య, పిల్లలు కావాలని అడిగారు. ముఖ్యంగా ఒకరు: ఒక అబ్బాయి. తన తండ్రి పేరు మీద అతనికి Ferdinando అని పేరు పెడతారు. కానీ ఆయన అభ్యర్థన అక్కడితో ఆగలేదు.

నేను తీవ్రంగా ఏడవడం మొదలుపెట్టాను. నోట్‌బుక్ తడిసిపోతుందేమోనని భయపడి, కన్నీళ్లు లేని వెక్కిళ్ల పద్ధతికి మారాను. జీవితంలో నేను దాన్ని స్త్రీల ముందు మాత్రమే వాడేవాణ్ణి — వాళ్లను లొంగదీసుకునే నా మార్గాల్లో ఒకటి, మోసం చేసే నా మార్గాల్లో ఒకటి. నేను Frega ని.

తన కొడుకు ఎలా ఉండాలని ఆయన కోరుకున్నారో ఆ వర్ణన సవివరంగా ఉంది. సాగదీయకుండా చెబితే, చివరికి నాకు నేనే కనిపించాను. నేను ఎవరో.

నన్ను నేను ఒకే ఒక్క ప్రశ్న వేసుకున్న క్షణాల్లో అది ఒకటి:
మా నాన్న ఎవరు?

మిగతాది వంశవృక్షం చూసుకుంది. ఎందుకంటే ఆ ప్రశ్నతో పాటు, నా ఇంటిపేరుతో, నేను ఉన్న తీరుతో, జనం ఈ రోజు ఎప్పుడూ ఒకటే అడుగుతారు:
Frega అసలైనవాళ్లా, లేక మాయగాళ్లా? రెండూ కొంచెం కొంచెం. మేము Frega లం.

మా నాన్న దేవుణ్ణి ఒక కొడుకు కావాలని అడిగారు.
దేవుడు అభ్యర్థనను మన్నించాడు.
కానీ డెలివరీ తప్పింది.
మోడల్ అమెరికన్.
అది ఇటలీలో దిగింది.

Nando